

Ute På Tippen

Ulf Lundell

Jag gick därute På tippen
Och leta efter Hjärtat mitt.
Jag hade slängt Det i sopnedkastet,
Jag hade Äntligen velat Bli kvitt.
Men nu ville jag Ha det tillbaka
Om inte annat För att höra Det slå.
Jag sakna slagen Där under huden.
Så därför gick Jag där bland Soporna ändå.
Det var kväll Det var skymning Och vinter
Men jag hade en Lampa med
Så jag lös på Julens hyacinter
Som låg slängda Där strax breve
Herre gud! Vad skit Och vad avfall.
Hur skulle jag Kunna hitta Min pump?
Här låg jul Och nyårs alla
Attiraljer Slängda i en Enda klump.
Jag trava Omkring där I mörkret och
Leta mej våt Av svett. Bland flaskor
Och fimpas och Saker som jag
Aldrig någonsin Sett.
Julefrid och Klappar om
Vartan Mitt i skiten
Sågs en eld Som brann.

Jag rev och slet Mej framåt.
Både nyfiken Och rädd.
Vem värmda sina Händer där i kvällen
Vid en eld på Sopornas bädd?
Hon satt stilla Tyst och kurad
Klädd i lumpor Trasor och skrot.
Men hon log Och sa:
Kom och värm dej Och jag sa:
Inte mej emot. Jag släckte lampan
Tände en cigg På lågorna.
Det var så skönt Att sitta där
Att jag höll inne På frågorna.
Och när hon Försiktigt
Tog min hand Såg jag att
Det var mitt Eget hjärta som Brann.

Jag rusa upp Och började Stampa.
Hon skrek: Sluta! Låt elden va kvar.
Jag föll omkull. Bränd och sotad
Om foten. Jag sa: Det är
Det enda hjärta Jag har!
Hon lät mej Ligga Och blåste
Så att glöden Slog lågor igen.
Allt högre Flammade elden.
Jag sa: Vad gör du Med asken sen?
Det bliver ingen aska Sa hon, på länge än.
Diit hjärta brinner För mej
För jag är din vän. Det jag hittar
Här på tippen Det är mitt.
Och jag då? Sa jag Hon sa: Du får mitt.